

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Philosophia Aristotelica-Thomistica - Cod. Ettenheim-Münster 226

**Endel, Roman
Majer, Ferdinand
[s.l.], 1731-1732**

Articulus 2us

[urn:nbn:de:bsz:31-120354](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-120354)

a infinita ista sed alia et in se ipsa et finita et
 limitata per effectus et causas et dicitur. Sed per effectus
 per manens ens infinitum et limitatum, sicut effectus
 participabilis per manens infinitum et limitatum.
 Quia inter deus et quod participabilem, creaturamque per
 est infinita ista. Quia a seipso. Quia inter ex
 extrema finite ista mediana profertur finita, quod inter
 duo extrema infinita ista per se ad se infinitum,
 sicut in his quin pluribus, mare quod per se non crea
 quicquid ac deus est eius participabilem, de mediana
 creaturam alias et alias in infinitum, magis ac magis
 seipso in se participabilem: quod in se ipso creaturam
 in infinitum superior nulla ex cogitari potest cum participabilem
 et ista finita, qua non potest dici maior ac maior
 sine fine.

Philosophus

utrum de absoluta de se ipsa deus
 infinitum actu quod quod, numerum,
 et qualitatem?

N. 275. Primum. aliquos cum Epicuro suspicari dicitur actu
 magnitudinem infinitam dicitur. Istam ista, qua contra
 istud mundum quicquid est in mensura et infinitum diffusa,
 et plena infinitis alijs mundis omnibus perennibus
 et non venientibus et varia nimirum aromoribus
 distat, quas in vacuum mensuram et infinitum volitare
 putabant. Sed per se ipsa Cartesius, de se
 mundum mensuram et infinitum est extensum, ad se ipso:
 quia est spatium a nobis conceptum est aliquid quod repleto
 non id est, quod nos quicquid, repleta est inquit: aliquid
 spatium a nobis conceptum reale est, et a spatium reale
 aliquo repleto quod. Sed preclara sane cartesii est
 sententia, si enim est id, quod in se quicquid reale est de se
 et a parte se existere, cur non etiam spatium cartesii
 sufficienter dicitur, si sibi dicitur mensuram magnitudinem?

unita, q̄a gr̄aā X̄i fuit infinita h̄ic ēē gr̄aā h̄ic
 est fuit in f̄mo et potuit in se augeri, s̄ n̄ fuit
 sufficiens ad multiplicandos infinitos n̄v̄s ob unore
 cum verbo seu supposito homo.

Ades ad q̄. Porro arguo arguo visio ē infinita, q̄a
 obitu est infinitu, q̄a et̄m f̄ obitu p̄sequit̄ albu
 et̄m visio erit alba s̄ nigra, quis h̄ic p̄t̄erit
 p̄suaderi? Ades ad q̄. na. ad q̄ p̄baō d̄io,
 versato erit obitu infinitu sed d̄io modo
 finito quēdo, modo infinito nego. res d̄uar. s̄
 visio beatifica n̄ ē infinita p̄t̄erit ob̄ implicare
 visione d̄i, oia finit̄ ad infinitu nulla ē p̄t̄erit
 sed iurata nos visio est finita, negā infinitu q̄a
 nam Ades d̄m finit̄ ad infinitu nulla ē p̄t̄erit
 in linea q̄t̄ra c̄m in linea spiritalis et̄ sp̄n̄ali,
 n̄. s̄ ob̄ quo aliter, n̄ ē p̄t̄erit arithmetica et
 c̄m totu c̄m. geometrica et̄ q̄ quid n̄. ali
 cū? Ades d̄m inter visione beatifica
 et̄ d̄io n̄ ē quid p̄t̄erit reale ē t̄m p̄t̄erit
 int̄olem, sicut̄ em̄ aā causalis alqd̄. d̄io fieri
 oia tad̄ ē, q̄ p̄t̄erit ē reale p̄t̄erit et̄m acquiras
 novu esse int̄ole, ita visio beatifica p̄t̄erit
 ē ob̄itu finit̄, d̄et̄ aliud ē infinitu ob̄itu
 h̄ic d̄m ob̄itu, in q̄d̄ q̄a ob̄itu et̄ d̄io d̄et̄
 d̄io infinitu, in h̄ic sensu d̄io et̄m p̄t̄erit
 mortale ē infinitu malitia n̄ ext̄re, q̄a p̄t̄erit
 maḡ et̄ maḡ fieri in infinitu, sed finit̄ q̄a
 p̄t̄erit d̄io infinitu.

Ades ad q̄. n̄ c̄ d̄uar. d̄ipare, q̄a nulla ē repugnā
 ut̄ audens in ob̄itu n̄ p̄t̄erit ob̄itu d̄io receptu
 p̄t̄erit d̄ipare, it̄ d̄io n̄c̄alē siḡ imp̄d̄
 s̄ et̄m capacitate elevat̄. et̄ repugnā ob̄itu
 ut̄ audens fit infinitu, int̄endu ē d̄io infinitu p̄t̄erit
 et̄ d̄io fit in ob̄itu finit̄ susceptu.